

ਬਾ-ਅਦਾਲਤ ਜੀ.ਡੀ. ਖੋਸਲਾ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜੇ.ਜੇ.

ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਟਿਡ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

M/S ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ-ਕਲਿਆਣ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1953 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 81।

ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ (1881 ਦਾ XXVI)- ਐੱਸ. 93, 94 ਅਤੇ 98 (ਸੀ) ਅਤੇ (ਜੀ)-ਦੋ

ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਦਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਚੈੱਕ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ—ਕੀ ਉਚਿਤ ਹੈ—ਦਰਾਜ਼ਕਾਰ

ਨੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਚੈੱਕ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਰਾਅ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਖਾਤਾ ਬੰਦ

ਕਰਨਾ—ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਦਰਾਜ਼ ਚੈੱਕ ਦਾ -

ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ - ਕੀ ਦਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ - ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ

ਹੈ।

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ

ਬਾਅਦ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚੈੱਕ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ

94 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਕੇਸ

ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਾਜ਼ ਨੇ ਚੈੱਕ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਰਾਅ ਵਾਲੇ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਖਾਤਾ

ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਹੋਏ ਚੈੱਕ ਦੇ ਦਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ

ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਚੈੱਕ ਦੀ ਬੇਕਦਰੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ

ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਚੈੱਕ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ

ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਤੇ ਦਰਾਜ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਚੇਤਾਵਨੀ

ਦੇਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਡਰਾਫਟ ਨੂੰ ਅਪਮਾਨਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡਰਾਫਟ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰ ਸਕੇ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਚੈੱਕ ਦੀ

ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦਰਾਜ਼ ਨੇ ਆਪਣਾ ਖਾਤਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ

ਸੀ, ਉੱਥੇ ਉਸ ਨੂੰ ਡਰਾਅ ਕੱਢਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਨੋਟਿਸ

ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਡਰਾਹੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ

ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਖਾਤਾ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿੱਥੇ

ਦਰਾਜ਼ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਫੰਡ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਤਾਂ ਦਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਚਾਰਜ

ਕਰਨ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ਗੀ ਜਾਂ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਚੱਢਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਗੁੜਗਾਓਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ

ਅਪੀਲ, ਮਿਤੀ 5 ਫਰਵਰੀ, 1953 ਨੂੰ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਹੁਕਮ

ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਖਰਚੇ ਸਹਿਣ ਕਰੇਗਾ। 5 ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 6

ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਸਹਿਣ ਕਰੇਗਾ।

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਐਸ ਐਲ ਪੁਰੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਅਗਰਵਾਲ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਮ.ਆਰ. ਪੁੰਜ, ਐਚ.ਐਸ. ਗੁਜਰਾਲ ਅਤੇ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜੇ.-ਇਹ 5 ਫਰਵਰੀ, 1953 ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਗੁੜਗਾਉਂ, ਸ਼੍ਰੀ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਚੱਢਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ

ਬੈਂਕ, ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਰੁਪਏ ਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ

11,930-3-9

ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 5 ਦੇ ਖਰਚੇ ਦਾ ਬੋਝ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਦਾ ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ

ਤਨਖਾਹ ਦਫ਼ਤਰ ਜਾਮਕੇ ਚੱਠਾ ਵਿਖੇ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਫਰਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ-ਕਲਿਆਣ ਸਿੰਘ,

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਵਪਾਰੀ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ

ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 5 ਉਸ ਫਰਮ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਹਨ। ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 6, ਫਿਰ ਲਾਇਲਪੁਰ

(ਹੁਣ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ) ਵਿਖੇ ਕਲੀਅਰਿੰਗ ਏਜੰਟਾਂ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਮੈਸੇਜ਼ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ-ਸੁੰਦਰ

ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿਚ ਚਲਾਇਆ।

ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਦਰਜ ਬਿਆਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਫਰਮ ਮੈਸ. ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ-ਕਲਿਆਣ

ਸਿੰਘ ਦਾ ਜਮਕੇ ਚੱਠਾ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸਥਾਨਕ ਸ਼ਾਖਾ ਕੋਲ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜਿਣਸਾਂ ਨੂੰ

ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਕਦ ਕਰੈਡਿਟ ਖਾਤਾ ਸੀ। ਅਗਸਤ, 1947 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੁਦਈ

ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 6, ਜੋ ਕਲੀਅਰਿੰਗ ਏਜੰਟ ਸਨ, ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਚੈੱਕ ਦੀ ਰਸੀਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ

ਸਟਾਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। 10,110-7-0 ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਕਮਾਈ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ

ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਦੇ ਕੇ. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, 9 ਅਗਸਤ,

1947 ਨੂੰ, ਫਰਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ-ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਬਚਾਓ ਨੰਬਰ 6) ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਬੈਂਕ,

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਲਿਮਟਿਡ, ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਮੁਦਈ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਉਸ ਰਕਮ ਦਾ ਇੱਕ ਚੈੱਕ
ਕਟੌਤੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜਾਮਕੇ ਚੱਠਾ ਵਿਖੇ ਮੁਦਈ ਬੈਂਕ ਦਾ ਬ੍ਰਾਂਚ ਦਫ਼ਤਰ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਹੋਣ
ਵਾਲੀ ਕਮਾਈ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੇ ਸਟਾਕ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ ।
ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਗੰਭੀਰ ਫਿਰਕੂ
ਗੜਬੜ ਫੈਲ ਗਈ ਸੀ। ਅਮਨ-ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟੁੱਟਣ ਕਾਰਨ, ਜੋ ਕਿ ਹਾਲ ਦੀ ਘੜੀ
ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਜਾਮਕੇ ਚੱਠਾ ਵਿਖੇ ਮੁਦਈ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੋਰ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਕੋਲ ਸਵਾਲ-ਜਵਾਬ ਦਾ
ਚੈੱਕ ਪਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਸਾਲ 1948 ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਰਿਕਾਰਡ ਬਚਾਏ ਗਏ ਸਨ,
ਇਹ ਚੈੱਕ 30 ਜੂਨ, 1948 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਭਾਰਤ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ, ਲਾਹੌਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼
ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 18 ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਇਸਦੀ ਬੇਕਦਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ
ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, 23 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1948 ਨੂੰ, ਨੋਟਿਸ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਕਲਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 3

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਅਤੇ ਪੀ. 4 ਹਨ, ਫਰਮ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 6 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਬੈਂਕ ਨੇ ਕਲੀਅਰਿੰਗ ਏਜੰਟ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 6 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਫੂਡ, ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਦਾਅਵਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕਲੀਅਰਿੰਗ ਏਜੰਟਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 6, ਉਸ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਚੈੱਕ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਲਾਹੌਰ ਤੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਟਾਕ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਰਕਮ ਵਸੂਲੀ ਸੀ। ਮੰਗ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਨਾ ਤਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1, ਨਾ ਹੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 6 ਨੇ ਮੁਦਈ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਲਈ ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਵੀ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

ਗੋਵਰਧਨ ਲਾਈ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 5, ਮੈਸਰਜ਼ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ-ਕਲਿਆਣ ਸਿੰਘ ਦੇ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਸਾਬਕਾ ਧਿਰ ਸੀ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੰਤਵ ਲਈ

ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4।

ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਦਈ ਬੈਂਕ ਨੂੰ

ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸਟਾਕ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਰੁਪਏ ਲਈ ਚੈੱਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ

ਨੰਬਰ 6 ਤੋਂ 10,110-7-0, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਇਸ ਰਕਮ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ

ਕੀਤਾ ਕਿ ਚੈੱਕ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਕੋਈ

ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਫਰਮ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ

1 (ਜਿਸ ਦੇ ਉਹ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਸਨ) ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ

ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੁਦਈ ਬੈਂਕ ਚੱਲ ਰਹੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਈਟਮ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਮੈਸਰਜ਼ ਇਕਬਾਲ

ਸਿੰਘ-ਕਲਿਆਣ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਸੀ। ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ-ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪ੍ਰੋਪਰਾਈਟਰ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ,

ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 6, ਨੇ ਫਰਮ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ ਦਲੀਲ 'ਤੇ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਵਿਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਚੈੱਕ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸੀ, ਕਿ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਚੈੱਕ 'ਤੇ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਰਕਮ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੈਸਰਜ਼ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ-ਕਲਿਆਣ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕਰੋ, ਉਸ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 6 ਨੇ ਕਲੀਅਰਿੰਗ ਏਜੰਟਾਂ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, , ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 6 ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਮੰਗ ਜਾਂ ਅਪਮਾਨ ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ: -

(1) ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 5 ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ 9 ਅਗਸਤ, 1947 ਨੂੰ ਚੈੱਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P/I ਦੀ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 1 ਤੋਂ 5 ਦਾ ਸਾਮਾਨ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 6 ਨੂੰ ਡਿਲੀਵਰ ਕਰਨ

ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਕਮ ਨੂੰ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ? ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਖਾਤੇ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 5

ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਰਕਮ ਇੰਨੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ?

(2) ਕੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੰ. 1 ਤੋਂ 5 ਤੱਕ ਚੈੱਕ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 1 ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?

(3) ਕੀ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭਾਰਤ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਚੈੱਕ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 1 ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ ਸੀ?

(4) ਜੇਕਰ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 3 ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ

ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਦੱਸੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ?

(5) ਕੀ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਮੁਨਾਸਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ

ਸੀ, ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ?

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

(6) ਕੀ ਮੁਦਈ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕਿਸ ਦਰ 'ਤੇ, ਕਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿਸ

ਰਕਮ ਤੱਕ?

(7) ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਚੱਲ ਰਹੇ ਖਾਤੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਹ

ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 5 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ?

(8) ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 2, ਨਿਯਮ 2 ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ?

(9) ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 1 ਤੋਂ 5 ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ <math>h> ਨੇ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਚੱਲਾਂ ਅਤੇ ਤੋਰੀਆ ਦਾ

ਸਟਾਕ ਜ਼ਮਾਨਤ ਵਜੋਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਕੀ ਸੀ?

ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਮੁਦਈ ਸਟਾਕਾਂ ਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ

ਹੈ?

(10) ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 1949 ਦੇ ਐਕਟ 25 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਰਾਹਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਜੇਕਰ

ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ?

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

(11) ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੈੱਕ ਦੀ ਰਕਮ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 5 ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ

ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 6 ਰਕਮ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ?

(12) ਕੀ ਐਲ. ਜਸਵੰਤ ਰਾਏ ਬੈਂਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਸੂਟ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ?

(13) ਕੀ ਮੁਦਈ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ: 6 ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਸੀ?

ਮੁੱਦੇ ਨੰ: 1 ਤੋਂ 3, 8 ਅਤੇ 10 ਤੋਂ 13 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਹੋਇਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਦੇ

ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੱਦੇ ਨੰ: 4 ਤੋਂ 7 ਅਤੇ 9 ਪਾਏ ਗਏ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 5 ਨੂੰ

ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਚੈੱਕ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਚੱਲ ਰਹੇ ਕੈਸ਼

ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਖਾਤੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਫਰਮ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ-ਕਲਿਆਣ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਸੀ ਅਤੇ

ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਈਟਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਸਤੂਆਂ ਲਈ

ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਪਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ

ਸਨ।

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 6 ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ, ਵਿਦਿਆਲੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਨੇ

ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੈੱਕ ਦੇ ਡਰਾਵਰ ਵਜੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ

ਕਿ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਚੈੱਕ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਸ

ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਡਰਾਅ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਭਾਰਤ ਬੈਂਕ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ,

ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 6 ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 7 ਅਤੇ 9 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਹ

ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰ: 1 ਤੋਂ 5 ਤੱਕ ਬਚਾਓ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ,

ਫਿਰ ਵੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੰਭੂ ਲਾਈ ਪੁਰੀ ਨੇ

ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ

ਇਕੱਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 6 ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਬਾਰੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ

ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅੰਕ 1 ਤੋਂ 3 ਤੱਕ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ,

ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਚੈੱਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਪੀ. 1 ਰੁਪਏ ਦਾ ਹੈ।

10,110-7-0 ਕਲੀਅਰਿੰਗ ਏਜੰਟ ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 6 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮੁਦਈ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ

ਮੈਸਜਰ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ-ਕਲਿਆਣ ਸਿੰਘ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ

ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸੀ। ਇਹ ਚੈੱਕ 29/30 ਜੂਨ, 1948 ਨੂੰ

ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਭਾਰਤ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸਦੀ

ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਬੈਂਕ ਵੱਲੋਂ ਜਮਕੇ ਚੱਠਾ ਵਿਖੇ ਚੈੱਕ

ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਿਨ ਇਸ ਨੂੰ ਡਰਾਅ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ ਸੀ, ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਈ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਤਰ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ

ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਫਿਰਕੂ ਗੜਬੜ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਬਾਅਦ, ਚੈੱਕ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਅੰਦਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 6 ਨੂੰ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਮੁੱਦੇ ਨੰ. 5

ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਹਾ ਕਿ ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 94

ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ,

ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਚੈੱਕ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਬਾਅਦ ਦੀ ਖੋਜ ਹੈ

ਜਿਸਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਮੁਦਈ ਦਾ ਆਪਣਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਚੈੱਕ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 1, ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ

ਭਾਰਤ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 29 ਜੂਨ, 1948 ਨੂੰ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ ਸੀ। ਪੈਰਾ ਨੰ.

ਮੁਦਈ ਦੇ 7 ਵਿਚ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਡਰਾਅ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਚੈੱਕ

ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮੀ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਨੋਟਿਸ,

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 7, ਮਿਤੀ 29 ਜੁਲਾਈ, 1948 ਅਤੇ ਪੀ.

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

5, ਮਿਤੀ 31 ਜੁਲਾਈ, 1950, ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 1 ਤੋਂ 6 ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਹਨ। ਅਸਲ

ਵਿੱਚ, ਇਹ ਉਹ ਨੋਟਿਸ ਸਨ ਜੋ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਰੀ

ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਬੇਨਾਮ ਚੈੱਕ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ

ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਬਾਅਦ

ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਡਰਾਅ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ

ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 93 ਦੇ

ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਉਨ੍ਹਾਂ

ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਕ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਚੈੱਕ ਦੇ ਡਰਾਅ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ

ਇਸ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪੱਤਰ 'ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪੀ. 2' ਤੋਂ, ਜੋ ਮੁਦਈ ਬੈਂਕ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ

ਕਿ 4 ਮਈ, 1948 ਨੂੰ, ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀਪਤ ਵਿਖੇ ਇਸਦੀ ਸ਼ਾਖਾ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ , ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 6, ਫਰਮ ਦੇ ਮਾਲਕ

ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ-ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਮਥੁਰਾ ਵਿਖੇ ਬੰਗਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਥੇ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ

ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕੋਲ ਚੈਕ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ ਪਰ ਅਸੀਂ

ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੁਲਾਈ, 1950 ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 6 ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ

ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਲਈ ਕੋਈ

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਗਾਮੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ

ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 93 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ

ਵਾਜ਼ਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਸ੍ਰੀ ਪੂਰੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਖੋਜ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ

ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ: (ਏ) ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਨੰਬਰ 6 ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਕਿ ਚੈੱਕ ਕੈਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਚੈੱਕ

ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਲੀਅਰਿੰਗ ਏਜੰਟਾਂ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਿਆਂ

ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਮੇਟੀ ਦੇ

ਸਾਹਮਣੇ, ਅਤੇ (ਅ) ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 6 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ

ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਦਿਨ ਚੈੱਕ ਭਾਰਤ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਟਿਡ, ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ,

ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 6 ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਭਰਤਾ ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ

ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 98 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (c) ਅਤੇ (g) ਉੱਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ

ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ-

"98. ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ-

* * * *

* * * *

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

(c) ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਪਾਰਟੀ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦੀ

ਸੀ;

* * * *

(ਜੀ) ਜਦੋਂ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਧਿਰ, ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹੋਈ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਇੰਸਟ੍ਰੂਮੈਂਟ 'ਤੇ

ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 98 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ

ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਤੱਥ ਵੱਲ ਦਿਵਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ, ਲਾਹੌਰ

ਦੁਆਰਾ ਚੈੱਕ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 6

ਕੋਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਸ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਖਾਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਬ੍ਰਾਂਚ ਵਿੱਚ ਟਰਾਂਸਫਰ

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਾਜ਼

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

(ਮੁਦਾਇਕ ਨੰ. 6) ਉੱਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਗੈਰ-ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਵਿਚਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ

ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਤੋਂ

ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਬਾਰੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਦਰਾਜ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਡਰਾਫਟ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀ

ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਡਰਾਫਟ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ

ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਚੈੱਕ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦਰਾਜ਼ ਨੇ

ਆਪਣਾ ਖਾਤਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਉਸ ਨੂੰ ਡਰਾਅ ਕੱਢਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ

ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਡਰਾਅ ਕਰਤਾ

ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ। ਖਾਤਾ ਬੰਦ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ।

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਿੱਥੇ ਦਰਾਜ਼ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਫੰਡ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਦਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਪੂਰਵ-ਭੇਜਣਾ ਜਾਂ ਅਨਾਦਰ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਚੁਨੀਲਾਲ ਬਨਾਮ ਅਮਰੇਂਦਰ (1) ਵਿਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਚੈੱਕ ਦੀ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦਰਾਜ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਕਾਰਨ ਦਰਾਜ਼ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਬਿਕਰਡਾਈਕ ਬਨਾਮ ਬੋਲਮੈਨ (2) ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਬੁਲਰ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ: -

"ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਰਾਅ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਾਜ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਿੱਲ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿੱਲ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਵਾਪਸ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ, ਜੇਕਰ ਦੂਜੇ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ

ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਜ਼ਖਮੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਇਸ ਬੈਂਚ 'ਤੇ ਬੈਠਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਗਿਲਡਹਾਲ ਵਿਖੇ, ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੇ ਬਿੱਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਾਰਨ

ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਤਾਂ ਖਿੱਚਿਆ

ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ ਹੇਠ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼

ਜਿਊਰੀ ਨੇ ਮੁਦਈ ਲਈ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ, ਇਸਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਬਿੱਲ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਕਰਨ

ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ

ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਬਿੱਲ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੀ

ਕਦੇ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ: ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਲ

ਕੱਢੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ, ਬਕਾਇਆ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਦਰਾਜ਼ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਦਰਾਜ਼ ਦਾ ਕੋਈ

ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਦਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਹੈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ

ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਡਰਾਇਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ ਕੋਲ

ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਤੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨ

ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਬਿੱਲ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੀ

ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਕੈਰਵ ਬਨਾਮ ਡਕਵਰਥ (1) ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਮਵੈਲ, ਜੇ.

“ਸੱਚਾ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕੋਈ

ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ, ਭਾਵ, ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ

ਬਿੱਲ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ

ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ

ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਬਿੱਲ ਦਾ

ਸਨਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ? ਇਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਸੋਚ

ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੈੱਕ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ

ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ।”

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਕਮੀ ਜੋ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਕਰੇਗੀ ਕਿਸੇ

ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਚੈੱਕ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਸੁਬਰਾਓ ਮੰਜਾਯਾ ਬਨਾਮ ਸੀਤਾਰਾਮ ਸ਼ਿਵਰਾਮਭਟ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿਚ, ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਦੇ

ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਹੁੰਡੀ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ

ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਫੁਲਟਨ ਅਤੇ ਗਰੋਵ, ਜੇ.ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹਨਾਂ

ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਤੱਥ ਦਰਾਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਡਰਾਅ ਕਰਤਾ

ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਫੰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਹੁੰਡੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ

ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਧਾਰਕ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ,

ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 98 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਮੌਜੂਦਾ

ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 6, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿਚਲੇ ਚੈੱਕ ਦੇ ਦਰਾਜ਼

'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੇਣਦਾਰੀ ਇਕ ਹੋਰ ਆਧਾਰ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ

ਅਗਸਤ, 1949 ਵਿਚ ਫੂਡ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ, ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਬੁਲਾਈ ਗਈ

ਮੀਟਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 6 ਨੇ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇਣ

ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 6 ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਮੰਨਿਆ

ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਿਸ ਸਾਮਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ

ਚੈੱਕ ਮੁਦਈ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ,

ਪਰ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ

ਉਸਨੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਇਹ

ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਗਵਾਹ ਚਮਨ ਲਾਈ ਸੇਠੀ,

ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 1, ਪੁਨਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਦੇ ਲਾਅ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਜੋ ਕਿ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ

ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਵਿਵਾਦ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਵਿੱਚ ਚੈੱਕ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ

ਪੈਸਾ ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਕੋਲ ਪਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਮੁਦਈ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਰਕਮ ਅਦਾ

ਕਰੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ

ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਚਰਨਜੀਵਾ, ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.4, ਸਹਾਇਕ ਲੇਖਾ ਕੰਟਰੋਲਰ,

ਖੁਰਾਕ ਵਿਭਾਗ, ਸ਼ਿਮਲਾ ਤੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ

ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।

ਉਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ 5 ਅਗਸਤ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ.

1949, ਕਲੀਅਰਿੰਗ ਏਜੰਟ (ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 6), ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ

ਬਿੱਲ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। 10,110-7-0 ਮੈਸਰਸ ਵੋਲਕਾਰਟ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਨੂੰ, ਜੋ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਸਰਕਾਰ ਦੇ

ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਖੇਪ ਦੇ ਖੇਪ ਦੇ ਏਜੰਟ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਸੀ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਜੇਕਰ ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਬੈਂਕ ਜਿਸ ਨੇ ਵੋਲਕਾਰਟ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਤੋਂ ਇਹੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ

ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਗਵਾਹ ਨੇ 19 ਦਸੰਬਰ, 1949 ਨੂੰ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ

ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦਿੱਤੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਹਿੱਸਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ: -

“ਰੁਪਏ ਦੀ ਦੂਜੀ ਆਈਟਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। 17,000 ਮੌਜੂਦ ਬੈਂਕ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਰੁ. 10,110-7-0 ਕਲੀਅਰਿੰਗ ਏਜੰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ

ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚੈੱਕ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ। ਕਲੀਅਰਿੰਗ ਏਜੰਟਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ

ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਰਕਮ ਹੁਣ ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ,

ਲਾਹੌਰ, ਮੇਸਰਸ ਵੋਲਕਾਰਟ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮਦਰਾਸ

ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਫੂਡ ਅਕਾਉਂਟਸ ਦੇ

ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਹੁਣ ਇਸ ਰਾਸ਼ੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਵੇਗਾ। 10,110-7-0 ਅਤੇ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੋ। ਮੈਸੇਜ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ-ਕਲਿਆਣ ਸਿੰਘ ਦੇ

ਸ: ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼

ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 6 ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਆਪਣੀ

ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਚੈੱਕ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ

ਕੀਤਾ। ਗੌਰਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਚਰਨਜੀਵਾ, ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.4 ਦੀ 2 ਜਨਵਰੀ, 1952 ਨੂੰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ

ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਗਵਾਹ-ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ

ਬਾਅਦ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਜਨਵਰੀ, 1953 ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ

ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਚਿਰੰਜੀਵਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਮਿਤ ਕਾਰਵਾਈ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ. 4, ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ

ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਬੂਤ ਦੀ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 6 ਨੇ

ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ: 6 ਨੂੰ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਰਸਮੀ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ

ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸਤਿਕਾਰ! ਉਸ ਦਾ ਚੈੱਕ

ਡਰਾਅ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਕਮ ਅਜੇ ਵੀ ਬਕਾਇਆ

ਸੀ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਲਈ ਮੁਦਈ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਚੈੱਕ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ

ਸ਼ਰਤੀਆ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਕੇਸ ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ

ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 98 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਜੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ

ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 6 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚੈੱਕ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। .

ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬਹਾਦੁਰ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਗੁਲਾਬ ਰਾਏ (1), ਅਤੇ ਨੇਨੂ ਰਾਮ ਬਨਾਮ

ਸ਼ਿਵਕਿਸ਼ਨ (2) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 98 ਦਾ

ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ

ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮਾਮਲਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੇ ਇਹ

ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ

ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਮੁਆਫ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਸਾਬਤ

ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਦਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦ ਕੇਸ ਨਾਲੋਂ ਬਿਲਕੁਲ

ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਸੂਬਆਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਇਹ

ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਚੈੱਕ, ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਡਰਾਹੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਸਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ- ਦਰਾਜ਼ ਨੇ ਆਪਣਾ ਖਾਤਾ ਡਰਾਅ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ

ਕੋਲ ਕੋਈ ਫੰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਾਜ਼ ਜਿਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ

ਹੈ। ਮੁਦਈ 'ਤੇ ਜੋ ਜ਼ੁੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ

ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 98 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ

ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮਹਿਜ਼ ਤਕਨੀਕੀਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ

ਵਾਜ਼ਬ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 6 ਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਧ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ

ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜੋ ਕੇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 98, ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅੰਦਰ

ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਹ

ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਸਕੇ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਜ਼ਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਮੁੱਦੇ ਨੰ. 5 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ

ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ, ਮੁੱਦਾ ਨੰ. 6 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਕਿ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 6 ਦਾ

ਨਿਯੰਤਰਣ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੂਲ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ

ਨੂੰ ਸੋਧਦਿਆਂ ਰੁਪਏ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਾਂਗਾ। 10,110-7-0 ਮੁਦਈ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ

ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ.6 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਚੁੱਕਣ

ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਖੋਸਲਾ C.J.--- ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ

ਨੋਟ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ

ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ

ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆ

ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ

ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।